

3 Ιανουαρίου 2026

Μοναχός Ανδρέας Νεοσκητιώτης (1871 - 3 Ιανουαρίου 1952)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Image not found or type unknown



Ο αγαπητός αρχιμανδρίτης Νεκτάριος Καλύβας γράφει για τον συμπατριώτη του Γέροντα: «Από πληροφορίες γηραλαίων κατοίκων, καθώς και από τα μοναχολόγια Ιερών Μονών προήλθαν από την καλογερομάνα και παπαδομάνα Τοπόλια 29 Ιερομόναχοι, μοναχοί και μοναχές και 10 έγγαμοι Ιερείς. Από όλη αυτή την πολύμορφη πνευματική εν Χριστώ ανθοδέσμη των Οσίων Πατέρων, εξέχει, η κορωνίδα των μοναχών, το αιθαλές φυτόν και άνθος της γενέτειράς μας, ο μακαριστός Αγιορείτης Μοναχός πατέρας Ανδρέας. Καυχώμεθα εν Κυρίω διά τον

Μοναχόν Ανδρέαν, διότι εις το Άγιον Όρος αφήκεν αγαθήν μνήμην, υπήρξε κανών αρετής και αγιότητος, διεκρίθη διά την επιτυχίαν του εις το εργόχειρον της αγιογραφίας, την οξύνοιάν του και την καλλιφωνίαν του εις την ψαλτικήν».

Γεννήθηκε, ο κατά κόσμον Ιωάννης Μακούλης του Ιωάννου στην Τοπόλια (Ελαιώνα) Φωκίδος το 1871. Βρέφος έμεινε ορφανό από πα-τέρα. Η χήρα μητέρα του αγωνίσθηκε να τον αναθρέψει και μεγαλώσει με κάθε καλή φροντίδα. Στέλνοντάς τον στη Ρουμανία για ανώτερες σπουδές, το πλοίο πέρασε από τον ιερό Άθωνα. Ο νέος Ιωάννης σαγηνεύθηκε από την ιερότητα και κατήλθε του πλοίου για να μείνει μόνιμα ως μοναχός. Κατευθύνθηκε στην ωραία Νέα Σκήτη, στην Καλύβη του Αγίου Ανδρέου-Αβραμαίων, στην υπακοή του Γέροντος Αβραμίου, το 1889. Εκάρη μοναχός το 1890. Η υπακοή του, η ευγένειά του και η καλοκαγαθία του κέρδισαν τις καρδιές όλων των Νεοσκητιωτών πατέ-ρων. Για τις ανάγκες της αγιογραφίας ταξίδεψε και μέχρι τη Ρωσία. Ήταν ένας καλός αγιογράφος. Το 1907 που πήγε στο χωριό του, για να μεταφέρει εικόνες του, έκειρε, κατά τον πόθο της, μοναχή τη μητέρα του με το όνομα Ελισάβετ.

Από το 1930 έγινε Γέροντας της Καλύβης του. Έκτισε νέο, μεγάλο, ωραίο ναό, που εγκαινιάσθηκε το 1935. Κατηύθυνε τη συνοδεία του με τους ακριβείς μοναχικούς θεσμούς, σοφία, διάκριση και αγάπη. Τα γη-ρατειά του ήταν πολύκαρπα. Η ζωή της πολύχρονης ασκήσεως και της συνεχούς προσευχής στον αγώνα της αναζητήσεως του Θεού του είχαν δώσει θείο φωτισμό και πολύτιμη πνευματική γνώση και εμπειρία. Έτσι όλοι έτρεχαν να τον συμβουλευθούν και να λάβουν την αγία ευχή του. Ως μαγνήτης είλκυε πλησίον του φιλόθεες ψυχές. Έφερε στον μο-ναχισμό περί τους 60 μοναχούς, τους οποίους μοίρασε στις μονές και τις σκήτες του Αγίου Όρους.

Στις 3.1.1952 προσβληθείς από γρίπη εν μετανοία και οσιότητι εγκατέλειψε τον μάταιο τούτο κόσμο και επορεύθη για την ουράνια πατρίδα, τη «βασιλεία του Θεού, όπου ηυλίσθη η μακαρία ψυχή του μετά των αγίων και δικαίων ...».

Πηγές - Βιβλιογραφία:

Νεκταρίου Καλύβα αρχιμ., Γέρων Ανδρέας Μοναχός των Αβραμαίων. Άμφισσα 2002.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό, τ. Α΄, εκδ. Μυγδονία σ.477-478.